

Nr 129.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts framställningar angående vissa anslag för budgetåret 1953/54 till universitetssjukhusen m. m.

(3:e avd.)

I propositionen nr 1 har Kungl. Maj:t beträffande kapitalbudgeten under statens allmänna fastighetsfond (bilaga 32, punkten 3) föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till Utbyggande av karolinska sjukhuset för budgetåret 1953/54 beräkna ett investeringsanslag av 2 610 000 kronor.

I samma proposition har Kungl. Maj:t under elfte huvudtiteln, punkten 52, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 2 januari 1953, föreslagit riksdagen att till Karolinska sjukhuset: Omkostnader för budgetåret 1953/54 anvisa ett förslagsanslag av 7 121 500 kronor.

Därefter har Kungl. Maj:t i propositionen nr 161, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 13 mars 1953 — med ändring av vad därutinnan föreslagits i propositionen nr 1 — föreslagit riksdagen att till Karolinska sjukhuset: Omkostnader för budgetåret 1953/54 under elfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 7 131 500 kronor samt i övrigt framlagt de förslag som framgår av den följande redogörelsen.

1:o) **Utbyggande av karolinska sjukhuset.** I propositionen nr 161, s. 2 —7, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att dels medgiva, att av 1952 års riksdag anvisade medel för anordnande av kulvertförbindelse mellan panncentral och planerade lungkliniker vid karolinska sjukhuset må tagas i anspråk för lungklinikernas nybyggnad, dels medgiva, att en av Rockefellerstiftelsen gjord donation å en miljon svenska kronor för uppförande av ett laboratorium vid den planerade thoraxkirurgiska kliniken vid karolinska sjukhuset må mottagas på av departementschefen i statsrådsprotokollet angivna villkor, dels ock till Utbyggande av karolinska sjukhuset under statens allmänna fastighetsfond för budgetåret 1953/54 anvisa ett investeringsanslag av 2 610 000 kronor.

Under denna rubrik har för innevarande budgetår anvisats ett investeringsanslag av 2 110 000 kronor.

Arbetena med uppförande av den reumatologiska kliniken har numera fortskridit så långt, att kliniken beräknas bliva färdigställd våren 1954. Det tillstyrkes, att för slutförande av byggnadsarbetena för nästa budgetår anvisas 560 000 kronor. Likaledes tillstyrkes att för täckande av vissa merkostnader för uppförande av kliniken för nästa budgetår anvisas ett belopp av 700 000 kronor. Ett förslag att för uppförande av lungklinikerna taga i anspråk de medel, som tidigare beviljats för anordnande av en kulvertförbindelse, finner sig departementschefen böra biträda. Vid bifall härtill erfordras för fullföljande av byggnadsarbetena å lungklinikerna för nästa budgetår en ny medelsanvisning av endast 400 000 kronor. Kostnaderna för utbyggande av ångpanne- och elektricitetscentralerna samt mekaniska verkstaden beräknas till 500 000 resp. 350 000 kronor. För kommitténs för karolinska sjukhusets fortsatta utbyggande arbete föreslås för nästa budgetår anvisat ett belopp av 100 000 kronor. Det sammanlagda anslagsbehovet för nästa budgetår skulle alltså utgöra 2 610 000 kronor.

Rockefellerstiftelsen har beslutat att till karolinska institutet överlämna 1 000 000 svenska kronor för uppförande av ett forskningslaboratorium vid den planerade thoraxkirurgiska kliniken. Frågan om donationens mottagande anses böra underställas riksdagens prövning. Ett mottagande av donationen kommer att medföra vissa kostnader för statsverket såväl för laboratoriets årliga drift som för dess inredning och utrustning. Departementschefen anser det uppenbart, att den thoraxkirurgiska kliniken genom tillkomsten av det föreslagna laboratoriet skulle beredas väsentligt förbättrade forskningsbetingelser. Vid ett ställningstagande till frågan om laboratoriets inrättande måste emellertid, såsom statskontoret framhållit, beaktas, att laboratoriets tillkomst kommer att för statsverket medföra betydande kostnader för laboratoriets utrustning, inredning och drift. Driftkostnaden låter sig f. n. icke med säkerhet bedömas. Det anses emellertid kunna antagas, att laboratoriets tillkomst kommer att kräva en viss utökning av den personal, som eljest skulle ha avsetts för den vid den thoraxkirurgiska kliniken bedrivna forskningsverksamheten. Personalbehovet anses dock kunna närmare bedömas endast i samband med prövningen av personalstat för kliniken i dess helhet. Vad angår kostnaderna för laboratoriets utrustning och inredning beräknas desamma till ett belopp av ca 95 000 kronor kunna bestridas av tillgängliga donationsmedel under förutsättning att Rockefellerstiftelsen icke framställer någon erinran häremot. Det föreslås få ankomma på karolinska institutet att hos stiftelsen efterhöra, huruvida hinder möter mot att disponera donationsmedlen jämväl för att bestrida med laboratoriets utrustning och

inredning förenade kostnader. Med hänsyn till betydelsen av att det planerade laboratoriet kommer till stånd anser sig departementschefen böra tillstyrka laboratoriets inrättande trots därav för statsverket föranledda betydande utgifter. Det förordas därför, att karolinska institutet bemyndigas att å statens vägnar mottaga den erbjudna donationen. Förslaget angående laboratoriets placering föranleder ingen invändning från departementschefens sida. Ej heller har i ärendet företedda ritningar till det planerade laboratoriet givit anledning till erinran. Ritningarna anses sålunda vara ägnade att läggas till grund för vidare utarbetande av byggnadsprogrammet. Frågan om laboratoriets närmare utformning anses böra anförtros åt kommittén för karolinska sjukhusets fortsatta utbyggande.

Utskottet vill i anslutning till departementschefens uttalande understryka, att medgivande bör utverkas från Rockefellerstiftelsen att ett belopp av omkring 95 000 kronor av donationsmedlen må användas för bestridande av kostnaderna för laboratoriets utrustning och inredning.

Departementschefens övriga förslag, vilka i huvudsak avser endast fullföljande av tidigare beslutade byggnadsarbeten, har icke givit utskottet anledning till erinran.

Under återopandande härav hemställer utskottet,

att riksdagen må

a) medgiva, att av 1952 års riksdag anvisade medel för anordnande av kulvertförbindelse mellan panncentral och planerade lungkliniker vid karolinska sjukhuset må tagas i anspråk för lungklinikernas nybyggnad;

b) medgiva, att en av Rockefellerstiftelsen gjord donation å en miljon svenska kronor för uppförande av ett laboratorium vid den planerade thoraxkirurgiska kliniken vid karolinska sjukhuset må mottagas på av departementschefen i statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 13 mars 1953 angivna villkor;

c) till *Utbyggande av karolinska sjukhuset* för budgetåret 1953/54 under statens allmänna fastighetsfond anvisa ett investeringsanslag av 2 610 000 kronor.

2:o) **Karolinska sjukhuset. Omkostnader.** Anslaget är i gällande riksstat uppfört med 6 900 000 kronor.

Kungl. Maj:t har i *propositionen nr 1* (punkt 52, s. 102—105) föreslagit riksdagen att till Karolinska sjukhuset: Omkostnader för budgetåret 1953/54 anvisa ett förslagsanslag av 7 121 500 kronor.

Vid sina anslagsberäkningar har direktionen för karolinska sjukhuset utgått från senast tillgängliga belastningssiffror, varefter en uppräknings skett med hänsyn till ökat antal underhållsdagar. Direktionen har sålunda räknat med en ökning av antalet underhållsdagar från omkring 437 000 budgetåret 1951/52 till 451 000 nästa budgetår. Dessutom har en ytterligare uppräknings skett med beaktande av att inträffade prisstegringar under budgetåret 1951/52 i stort sett påverkat utgifterna först under budgetårets senare del. Även om det erbjuder svårigheter att på förhand uppskatta antalet vård dagar samt eventuellt inträffande prisstegringar har departementschefen i huvudsak ansett sig kunna beräkna medelsbehovet på grundval av de av direktionen angivna principerna.

Anslagsposten till sjukvård m. m. åt personalen anses böra minskas med 1 500 kronor till 33 500 kronor. För reseersättning förslås upptaget ett till 37 000 kronor förhöjt belopp. I fråga om anslagsposten till expenser beräknas för bränsle, lyse och vatten ett belopp av 1 200 000 kronor. För övriga expenser anses böra anvisas ett belopp av 300 000 kronor. Härvid har 5 000 kronor avsetts för verkstadsdriften vid arbetsberedningen. Sammanlagt skulle alltså anslagsposten till expenser uppgå till 1 500 000 kronor. Vad angår anslagsposten till övriga utgifter anses för inventariers underhåll och komplettering böra beräknas 675 000 kronor, vilket innebär en höjning av medelsanvisningen med 45 000 kronor. Inom anslaget anses kunna inrymmas kostnaderna för engångsanskaffning av vissa inventarier, nämligen en röntgenapparat för pendelbestralning till radiumhemmet samt EKG-apparat och spirometer till kliniskt-fysiologiska laboratoriet. Delposten till tvätt och renhållning anses tills vidare kunna uppföras med oförändrat belopp, medan delposten till kosthåll förslås höjd med 160 000 till 1 700 000 kronor. För läkemedel beräknas ett belopp av 1 400 000 kronor, vilket innebär en höjning med 130 000 kronor. Till förbrukningsartiklar m. m. för sjukvården anses böra anvisas 1 600 000 kronor. Delposten till diverse utgifter förslås upptagen med oförändrat belopp, 30 000 kronor. Anslagsposten till övriga utgifter skulle alltså uppgå till 5 551 000 kronor.

I propositionen nr 1 beräknas sålunda medelsbehovet under anslaget till 7 121 500 (+ 221 500) kronor.

I *propositionen nr 161* (s. 8—11) förslås att riksdagen må — med ändring av vad därutinnan förslagits i propositionen nr 1 — till Karolinska sjukhuset: Omkostnader för budgetåret 1953/54 under elfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 7 131 500 kronor.

I skrivelse den 14 november 1950 hemställde direktionen för karolinska sjukhuset om anvisande av erforderliga medel för inrättande vid sjukhuset av en brännskadeavdelning genom ianspråktagande av en kirurgisk garnisonsavdelning.

I 1952 års statsverksproposition biträdde förslaget om inrättande av en dylik avdelning vid sjukhuset och förordades att en förste underläkare skulle anställas såsom chef för avdelningen samt 12 200 kronor anvisas till utrustning.

I utlåtande den 28 mars 1952, nr 11, punkterna 41 och 42 uttalade statsutskottet, att det borde undersökas, om icke den plastikkirurgiska avdelningen vid serafimerlasarettet kunde omhändertaga de relativt fåtaliga brännskadefallen. För den händelse den plastikkirurgiska avdelningens kapacitet befundes otillräcklig för vården av de brännskadade, syntes det utskottet rimligt, att Stockholms stad påtog sig viss del av kostnaderna för en ny brännskadeavdelning. Närmare utredning härom borde verkställas, innan beslut fattades om avdelningens inrättande. Denna utredning borde ankomma på Kungl. Maj:t, som också borde äga träffa preliminärt avtal med staden. Medel för anställande av en förste underläkare syntes böra av riksdagen anvisas men icke få tagas i anspråk, förrän av utskottet föreslagen utredning slutförts. Då utskottet räknade med, att staden skulle påtaga sig viss del av kostnaderna för avdelningen, därest denna efter förnyad prövning ansåges böra komma till stånd, förordade utskottet en nedräkning av det för utrustning beräknade beloppet med 10 000 kronor. Riksdagen beslöt i överensstämmelse med vad statsutskottet föreslagit.

I anledning härav uppdrog Kungl. Maj:t den 19 september 1952 åt kommissionen för förhandlingar rörande karolinska sjukhusets utbyggande m. m. att företaga den av statsutskottet begärda utredningen samt att, därest utredningsresultatet så skulle föranleda, upptaga förhandlingar med Stockholms stad angående kostnadsfördelningen.

Kommissionen har med skrivelse den 7 januari 1953 redovisat resultatet av i ärendet företagen utredning.

Förslaget att vid karolinska sjukhuset inrätta en brännskadeavdelning har främst syftat till att åstadkomma förbättrade betingelser för forskning och undervisning på brännskadevårdens område. Med hänsyn till brännskadornas ökade frekvens och betydelse vid nutida krigföring föreligger ett stort behov av åtgärder för vidgade möjligheter till vetenskaplig forskning och utarbetande av förbättrade behandlingsmetoder. Det torde bland medicinsk expertis råda enighet om, att detta mål kan uppnås endast genom inrättande av specialavdelningar för brännskador under ledning av därför särskilt utbildade kirurger. För undervisningen av de blivande läkarna, för forskningen samt för att utveckla nuvarande behandlingsmetoder och pröva nya sådana är det av vikt, att dylika specialavdelningar inrättas vid vissa större sjukhus, i första hand undervisningssjukhusen, där tillräcklig erfarenhet och tillräckligt klientel kan samlas. En dylik centralisering av brännskadevården anses komma att visa sig fördelaktig för såväl sjukvård som forskning och undervisning.

Av den tidigare lämnade redogörelsen framgår, att i 1952 års statsverksproposition förordats inrättande vid karolinska sjukhuset av en brännskadeavdelning, till vilken avdelning brännskadevården inom Stockholmsområdet borde koncentreras. Endast genom att fungera som centralanstalt för ett dylikt större område kan avdelningen enligt departementschefen erhålla ett tillräckligt patientklientel och lämna tillräckligt material för forskning och undervisning. Den av förhandlingskommissionen verkställda utredningen har visat, att avdelningen icke lämpligen kan eller bör förläggas till annat sjukhus. Vad angår frågan om ekonomisk medverkan från stadens sida till avdelningens inrättande anser sig departementschefen kunna godtaga det förslag härutinnan, som framlagts av kommissionen. Något avsteg anses härigenom icke ske från hittills godtagna principer, i det att tillkomsten av avdelningen huvudsakligen betingas av forsknings- och undervisningsskäl. Det förordas därför, att staten åtager sig hela kostnaden för utrustning av ifrågavarande avdelning. Då för detta ändamål redan använts 2 200 kronor, erfordras i enlighet med tidigare verkställd kostnadsberäkning en ytterligare medelsanvisning av 10 000 kronor. Erforderliga medel anses böra upptagas under karolinska sjukhusets omkostnadsanslag. Det i årets statsverksproposition beräknade omkostnadsanslaget föreslås därför uppräknat med 10 000 kronor.

Det totala medelsbehovet under anslaget för nästa budgetår beräknas alltså sammanlagt utgöra 7 131 500 (+ 231 500) kronor.

Utskottet. Med anledning av förslagen i propositionen nr 1 förutsätter utskottet att de särskilda sakkunniga, som tillkallats för att verkställa den av förra årets riksdag begärda översynen av arbetsuppgifter och arbetsförhållanden vid karolinska sjukhuset och serafimerlasarettet, kommer att ägna möjligheterna att nedbringa de förhållandevis mycket höga kostnaderna jämväl under förevarande anslag noggrann uppmärksamhet. Kungl. Maj:ts förslag i denna del har i övrigt icke givit utskottet anledning till särskilt uttalande.

Ehuru utskottet knappast finner den förebragta utredningen rörande behovet att inrätta en särskild brännskadeavdelning fullt övertygande, vill utskottet likväl icke motsätta sig att Kungl. Maj:ts förslag genomföres på försök. Utskottet förutsätter härvid, att beläggningen på avdelningen årligen redovisas för riksdagen så att möjlighet beredes att, om beläggningen skulle framstå som påfallande låg, vidtaga därav betingade åtgärder.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må till *Karolinska sjukhuset: Omkostnader* för budgetåret 1953/54 under elfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 7 131 500 kronor.

3:o) **Bidrag till ny- och ombyggnad av Sabbatsbergs sjukhus.** Kungl. Maj:t har i propositionen nr 161 (s. 11—14), föreslagit riksdagen att till Bidrag till ny- och ombyggnad av Sabbatsbergs sjukhus för budgetåret 1953/54 under elfte huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 155 000 kronor.

Något anslag för ifrågavarande ändamål är ej upptaget i gällande riksstat.

Stockholms stads sjukhusdirektion har i skrivelse den 18 februari 1953 hemställt om största möjliga statsbidrag till provisorisk utbyggnad av den thoraxkirurgiska verksamheten vid Sabbatsbergs sjukhus.

Av sjukhusdirektionens framställning framgår, att det är angeläget, att en utvidgning och upprustning av den thoraxkirurgiska avdelningen vid Sabbatsbergs sjukhus kommer till stånd. Icke minst med hänsyn till den alltmer stegrade patienttillströmningen anses åtgärder böra vidtagas för att bereda ökade vård- och operationsmöjligheter vid avdelningen. Antalet patienter som väntade på intagning vid avdelningen i januari månad innevarande år uppgick till 85, varav 39 från orter utom Stockholm. Dessutom avvaktade ett trettiotal patienter vid Söderby sjukhus resektion, varjämte vid S:t Görans sjukhus fanns antecknade omkring 50 personer, vilka i sina hem avvaktade möjlighet att få intagas vid den thoraxkirurgiska avdelningen. Mot bakgrunden härav anser sig departementschefen icke kunna ifrågasätta behovet av en förstärkning av stadens resurser för thoraxkirurgiska operationer utan finner det i hög grad påkallat, att behandlingsmöjligheterna vid Sabbatsbergs sjukhus förbättras på sätt som föreslagits. Med hänsyn såväl till det intresse, som staten ur rikssjukvårdens synpunkt måste anses ha av att den föreslagna utvidgningen kommer till stånd som till den thoraxkirurgiska avdelningens betydelse för undervisning och forskning, anses det motiverat, att staten åtager sig viss del av de till 310 000 kronor beräknade ombyggnads- och inredningskostnaderna. Det tillstyrkes därför, att staten bidrager med halva kostnaden för ombyggnaden under förutsättning, att staden bidrager med andra hälften samt att vid avdelningen framdeles mottages rikspatienter i minst samma omfattning som tidigare. Då departementschefen funnit sig kunna acceptera de uppgjorda kostnadsberäkningarna, skulle statsverkets andel komma att utgöra 155 000 kronor.

Utskottet har från Stockholms stads sjukhusdirektion inhämtat, att erforderliga ombyggnadsarbeten vid sjukhuset beräknas bli färdiga i februari 1954. Med hänsyn härtill har utskottet, trots de betänkligheter det måste inge att staten för ett provisorium av så kort varaktighet som det förevarande lämnar ett så förhållandevis stort bidrag funnit sig, om än med tvekan, kunna godtaga Kungl. Maj:ts förslag.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må till *Bidrag till ny- och ombyggnad av Sabbatsbergs sjukhus* för budgetåret 1953/54 under elfte huvudtiteln anvisa ett reservationsanslag av 155 000 kronor.

4:o) **Förslag till avtal om fördelning mellan staten och Uppsala läns landsting av kostnaderna för pensionering av vissa befattningshavare vid akademiska sjukhuset i Uppsala.** I propositionen nr 161 (s 14—21) har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att godkänna av departementschefen förordade grunder för fördelning mellan staten och Uppsala läns landsting av kostnaderna för pensionering av vissa befattningshavare vid akademiska sjukhuset i Uppsala.

1951 års riksdag godkände av föredragande departementschefen förordade ändrade grunder för samarbetet rörande driften av akademiska sjukhuset i Uppsala.

Ifrågavarande grunder har angivits i ett i propositionen nr 123/1951 intaget, av Uppsala läns landsting den 5 oktober 1950 godkänt förslag till nytt avtal mellan universitetet i Uppsala såsom företrädare för Kungl. Maj:t och kronan samt landstinget angående samarbete för drift av akademiska sjukhuset i Uppsala med däri av dåvarande chefen för inrikesdepartementet föreslagen ändring, innebärande att i de driftkostnader, som ligger till grund för beräkningen av landstingets ersättning, huvudmansavgiften för de befattningshavare, som icke skulle kunnat erhålla anslutning till statens pensionsanstalts reglemente, därest anställningen avsett landstingslasarett, skall ingå med dubbla beloppet av de i reglementet angivna pensionsavgifterna.

Vid lagtima möte den 3 oktober 1951 förklarade sig landstinget icke kunna godkänna den av departementschefen föreslagna och av riksdagen godkända ändringen i avtalsförslaget. Med anledning härav tillkallades genom beslut den 30 juni 1952 en kommission med uppdrag att på statens vägnar förhandla med landstinget rörande fördelningen mellan statsverket och landstinget av ifrågavarande pensionskostnader.

Kommissionen har framlagt förslag i ämnet den 26 februari 1953.

Pensionering enligt SPA-reglementet av landstingspersonal i sjukvårdande verksamhet är medgiven i huvudsak endast för läkare, sjuksköterskor och barnmorskor, varvid staten i stort sett står för halva kostnaden. Övrig personal i sjukvårdsarbete liksom befattningshavare i administrativt arbete och ekonomipersonal pensioneras helt med landstingens egna medel. Då motsvarande personalgrupper vid akademiska sjukhuset enligt det år 1951 framlagda förslaget till avtal angående samarbete och drift av detta sjukhus förutsatts skola erhålla pensionsrätt enligt SPA-reglementet, skulle Uppsala läns landsting enligt avtalsförslaget komma i ett gynnsammare

läge än landstingen i allmänhet, i det att i driftkostnaden skulle inräknas endast de fortlöpande avgifterna till pensionsanstalten. Vid remissbehandlingen av avtalsförslaget framhölls med hänsyn härtill såväl av statskontoret som av statens pensionsanstalt, att det kunde ifrågasättas, om man icke vid driftkostnadsberäkningen borde utgå från avgifter för pensioneringen, som närmare anslöte sig till de verkliga pensioneringskostnaderna. I propositionen nr 123/1951 anslöt sig departementschefen till denna uppfattning och förordade, att i de driftkostnader, som ligger till grund för beräkningen av landstingets ersättning, huvudmansavgiften för de befattningshavare, vilka icke kunnat erhålla anslutning till statens pensionsanstalts reglemente, därest anställningen avsett landstingslasarett, skulle ingå med dubbla beloppet av de i reglementet angivna pensionsavgifterna. Detta förslag godkändes av riksdagen. Landstinget har förklarat sig icke kunna acceptera en lösning av pensionsfrågan för ifrågavarande befattningshavare i enlighet med dessa grunder. Från landstingets sida har vid förhandlingarna framhållits, att man kunde godtaga den föreslagna ändringen i det ursprungliga avtalsförslaget endast under förutsättning, att landstinget erhöle kompensation för härigenom för landstinget uppkommande merkostnader. Vid sådant förhållande har förhandlingskommissionen föreslagit, att det år 1951 framlagda förslaget till avtal måtte godkännas utan däri av departementschefen föreslagen ändring. Alternativt har förhandlingskommissionen förordat, att ett av kommissionen framlagt förslag till ändring av det ursprungliga avtalsförslaget måtte godkännas. Enligt detta förslag skall vid beräkningen av landstingets ersättning de fortlöpande pensionsavgifterna ingå med dubbla beloppet av de i SPA-reglementet angivna pensionsavgifterna. Som kompensation härför skall emellertid — i motsats till vad som skulle ske enligt det ursprungliga avtalsförslaget — poliklinikinkomsterna räknas landstinget till godo vid erläggandet av dess ersättning.

Vad vid förhandlingarna förekommit anses giva vid handen, att någon för staten förmånligare lösning av förevarande fråga än den förhandlingskommissionen anvisat genom sina båda alternativ icke står att vinna. Departementschefen anser sig därför icke böra påyrka någon ändrad kostnadsfördelning mellan statsverket och landstinget. Ett motsatt ställningstagande skulle kunna äventyra, kanske rent av omöjliggöra en snar lösning av frågan om den framtida regleringen mellan staten och landstinget av kostnaderna för driften av akademiska sjukhuset. I detta sammanhang erinras om, att de ännu formellt gällande äldre avtalen är för statsverket oförmånliga, och att statens kostnader enligt det år 1951 framlagda avtalsförslaget beräknades komma att minska med 314 000 kronor årligen. Då departementschefen nu sålunda ansett sig böra godtaga förhandlingskommissionens förslag vill han emellertid samtidigt uttryckligen betona, att detta skett enbart på grund av de i detta speciella fall rådande förhållandena.

Ställningstagandet kan därför icke åberopas såsom prejudicerande för andra fall. Av principiella skäl anser sig departementschefen icke kunna förorda en lösning av pensionsfrågan i enlighet med det ursprungliga avtalsförslaget. I stället tillstyrkes att det av förhandlingskommissionen nu framlagda ändringsförslaget godkännes.

Utskottet. Ehuru utskottet finner det av förhandlingskommissionen framlagda ändringsförslaget för staten oförmånligt, återstår såvitt utskottet kan finna — med hänsyn till angelägenheten av att frågan om den framtida regleringen mellan staten och landstinget av kostnaderna för driften av akademiska sjukhuset bringas till sin lösning — ej annat än att godkänna departementschefens förslag. Utskottet ifrågasätter dock, om icke kompensationen till landstinget för att huvudmansavgiften beräknas ingå med dubbla beloppet av de i SPA-reglementet angivna fortlöpande pensionsavgifterna skulle kunna begränsas på det sätt, att av poliklinikavgifterna högst det belopp, som motsvarar skillnaden mellan de sålunda beräknade pensionsavgifterna och de fortlöpande pensionsavgifter som skulle utgått enligt SPA-reglementet, räknas landstinget till godo vid erläggandet av dess ersättning.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må godkänna av departementschefen i statsrådsprotokollet över inrikesärenden för den 13 mars 1953 förordade grunder för fördelning mellan staten och Uppsala läns landsting av kostnaderna för pensionering av vissa befattningshavare vid akademiska sjukhuset i Uppsala.

Stockholm den 12 maj 1953.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Gustaf Karlsson, Näsgård, Ohlon, fröken Andersson, herrar Gillström, Pålsson, Näsström, Bergh, Hesselbom, Ragnar Persson, Edvin Thun, Bergman, Eric Holmqvist, Olsén och Huss; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Andersson i Malmö, Ståhl, Rubbestad, Svensson i Ljungskile, Lindholm, Staxäng, fröken Elmén, herrar Widén, Hoppe, Onsjö, fru Ericsson i Luleå, herrar Gustafsson i Stockholm, Karlsson i Olofström och Almgren.